

התקרה המלוכה

לה של תנועת העולם הזה בשנת 1965, כאשר ניסה טדי קולק לסגור את רחובות העיר, אחרי שהקים את הקואליציה הראשונה שלו עם הדיתיים. אורי הופרט, ראש הליגה, סיפר על אותה הפגנה לעמוס קינן, שנאסר לפני 25 שנים בדיוק, כאשר טענה המישטרה שהוא הטמין פצצת-הפחדה בכניסה לדירתו של העסקן הדתי פינקס, שריהתחבורה של או, שהשבית את כל הרכב במדינה בשבתות. הוותיקים התרועעו בנייהמקום הצעירים, המומייהדם, שרבים מהם מעריצים את מנחם בגין. כאשר החלו הנאומים הקצרים, ברמקול מאולי תר שכימעט ולא נשמע, עדיין היתה זאת הפגנה

ניכרים עדיין היטב על צווארו של דוד פטאו, נהג הג'יפ ש" התנגש במחסום המריבה לפני שבועיים. דוד מאושפז בבית החולים בייליסוף, שם בוצעו בצווארו ניתוחים אחדים, כדי לסלק שברייזוכוכית שחדרו לבשרו בתאונה. אמו יושבת ליד מיטתו.

כצע"י העריפה

מזמנה בערב, ליל-שבת: קריינית

החדשות של שידורי ישראל הודיעו, בקול משועמם, כי כמה עשרות חילוניים ודתיים מפגינים ברחוב השומר בני-ברק, וכי כוחות מתגברים של ה"מישטרה חוצצים ביניהם. שמונה בערב, ליל-שבת: רחוב השומר דמה לשדה-קרב. למעלה מאלף מפגינים חילוניים, רובם בני השכונות הסמוכות לצומת-המריבה, התגודדו ברחוב, התארגנו בתהלכות ספונטאניות, הניפו של-טים, איימו על כל מי שיעז לחסום את הרחוב. קרוב לאלפיים שוטרים, וביכללם אנשי מישמרה-הגבול בחגור מלא, עמוסי רובים ותחמושת, המתינו בפינות ובחצרות. שוטרים רגילים, חובשיי-קסדות ונושאי אלות ומגינים, הסתערו מדי פעם על המפגינים כדי להזיזם ממקום למקום. הדתיים לא התערבו. הם לא התגרו כי איש, ואיש לא התגרה בהם. הם קיבלו פקודה "מן הרבי" שלא להיכנס לתגרות. על כן עמדו על המירפסות והגגות, הסי-תודדו בכניסות לבתיהם.

"כאן עובר הגבול!"

אווירה היתה מחוממת. היה ברור כי דרושה רק קריאה מלהיבה אחת. הרמתייד אחת של שוטר, כדי שייפלו ב"מקום עשרות פצועים.

רובי סער

מדגם מ"מ 16 נשאו אנ"שי מישמרה-הגבול, ששווגרו למקום נגד המפגינים. נוכחותם, על חגורם המלא, תרמה לליבוי היצורים.

עשתונותיהם, והחל כל מטרה נראית? במפגינים, והעימות

יער האלות

הונף על-ידי המישטרה, כאשר התחממה ההפגנה עד כדי התנגדות ממשית להצבת המחסום. השוטרים, שלא עיפו להתנגדות עזה כל-כך, איבדו את

כבר השתלט על הרדיו! השיב לו מפגין בלונדי, שבא מתל-אביב. ההפגנה עצמה התחילה בשקט מטי-עה. בשעה היעודה, 17.30, היו בני-מקום רק כ-150 מפגינים "חילוניים" חל-קם היו בני השכונה החילונית במקום, רובם בני עדות-המזרח, שנענו לקריאת ועדי השכונות. חלקם הקטן היו מפגינים שבאו מבחוץ, אחרי שוועד של פעילי מיפלגת-העבודה, מפ"ם, שלי, ד"ש, ר"צ, הליגה למניעת כפייה דתית החליט לע-רוך במקום עצרת-אוכרה להרצל עטיה. קריאה זו לא פורסמה ברבים. לא היו מודעות. במילא לא שמע עליה איש, מילכד פעילי התנועות עצמם. הבאים מבחוץ הסתכלו בעמוד ההפוך, שתחזיק את שרשרת-המוות שבוע לפני כן, שמעו מפ"י בני-המקום הוועמים על הנסיבות שבהן נרצח הרצל עטיה. עדי-הראייה האשימו ברצח את ראש-העיר יאת מפקד-המישטרה. ידידים ותיקים פגשו איש ברעהו, החי-ליפו זיכרונות. היו ביניהם שפגשו במי-רוצח השנים בעשרות הפגנות נגד ה-כפייה הדתית. רבים מהם שכבו ביחד על הכביש, במבואות ירושלים, בהפגנה הגדו-

יד לילה

ממהרת להניח אישתו של הרב הזועם. הרב גידף את השוטרים על שלא מיהרו לפזר את המפגינים מן הצומת, ואישתו מיהרה להשתין אותו, מחשש שיעצר או יכה על-ידי השוטרים הנרגזים. מאוחר יותר לא היה צורך בעידודו של הרב, והשוטרים פינו את המפגינים החילוניים במהלומות עזות.

הפיצוץ

הראשון בהפגנה הסוערת היה שוטר, שנפגע בראשו מאבן שהושלכה ממירפסת דירה של חרדים ברחוב ה-